

En kirke til Zulma

Måske var der mere, som Gud ønskede, at Zulma skulle vide.

Lucy Stevenson

Kirkens Tidsskrifter
(Baseret på en virkelig hændelse)

»Søg, og I skal finde« (3 Ne 14: 7).

Zulma sad på en af kirkebænkene og glattede sin skoleuniformsnederdel ud. Farvet lys strålede ind af vinduerne med glasmosaik, og der stod et kors forrest i koret. Zulma gik på en kirkeskole, så hun var til gudstjeneste to gange om dagen med de andre elever. Zulma kunne godt lide sin kirke. Hun elskede Jesus og

elskede at lære om ham.

Hun sad stille, da præsten begyndte at tale. Men i dag var der noget, der føltes anderledes. Pludselig kom der en ny tanke ind i hendes sind og hjerte: *Der er mere sandhed derude.*

Zulma rynkede panden. Mere sandhed? Hvad betød det?

Tanken kom igen. *Der er mere sandhed.*

Zulma lukkede øjnene og fokuserede på det, hun følte. Hun havde lært en masse gode ting i kirken. Men nu tænkte hun, om der manglede noget. Måske var der mere, som Gud ønskede, at Zulma skulle vide. Men hvordan skulle hun finde det?

Senere talte hun med sin storebror, Alberto, om sine tanker.

»Tror du, at der er mere sandhed derude?« spurgte Alberto.

Zulma nikkede. »Jeg vil gerne lære om andre kirker,« sagde hun.

»Okay,« svarede Alberto. »Jeg vil gerne tage med dig!«

I flere år besøgte Zulma og Alberto forskellige kirker. Efter de havde været til gudstjeneste et sted, sagde Alberto: »Den kirke underviste om gode ting.«

Zulma var enig, men de følte stadig, at der manglede noget, så de blev ved med at søge.

En dag kom Alberto styrtdende op ad trappen til deres hus. »Jeg har fundet den



Her er Zulma som en lille pige. Til højre er der et billede af hende i dag, hvor hun står med sin mand, ældste Walter F. González fra De Halvfjerds.

kirke, vi leder efter!« sagde Alberto. Han gav Zulma et stort kram.

Zulma spærrede øjnene op. »Hvor? Hvordan?«

»Mine venner mødte nogle missionærer fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige,« sagde Alberto. »Jeg lyttede til dem, og jeg tror på det, de sagde!«

Zulma og Alberto var så glade, at de dansede rundt i huset. Men så fik Zulma dårlige nyheder. Mamá ville ikke have, at hun mødtes med missionærerne. »Du er kun 12 år,« sagde mamá. »Du er alt for ung.«

Eftersom Alberto var ældre, fik han lov til at mødes med missionærerne. Nogle få uger senere blev han døbt.

Zulma blev ved med at spørge mamá igen og igen, om hun måtte blive undervist af missionærerne. Endelig sagde mamá ja.

Da missionærerne underviste Zulma, følte hun sig varm om hjertet. En af missionærerne havde svært ved at tale spansk, men det gjorde ikke noget. Det betød noget, hvor godt Zulma følte det var. Da hun hørte om Joseph Smith og Mormons Bog, vidste hun, at hun havde fundet den sandhed, hun ledte efter!

Zulma ville gerne døbes. Men hvad ville mamá sige? Zulma blev så glad, da mamá sagde ja! Zulma var klædt helt i hvidt den dag, hun skulle døbes. Hun vidste, at Gud elskede hende. Hun vidste, at han kendte hende. Og hun vidste også, at han havde hjulpet hende med at finde hans genoprettede kirke! ●



ILLUSTRATION: SCOTT WAKEFIELD